

◆ Hüseyin Özkaynakçı

Keşke

Böyle yalnız kalmazdı, haber alsaydım keşke.
Bu kadar yıkılmazdı, sadık kalsaydım keşke.

Bakmadan duraklara varırdım uzaklara,
Düşmezdim tuzaklara yolu bilseydim keşke.

Sağlam kalırdı zemin, temennisi âlemin,
Göz yaşını yetimin silebilseydim keşke.

Dünya benim sanırdım, dertleri unutturdum,
Belki rahat uyurdum gülebilseydim keşke.

Hep kötüye meyilde kalıp pişman değil de,
Hele düşman değil de bir dost olsaydım keşke.

Af dilerdim yüz kere, bakmazdım ötelere,
Gelmezdi sırtım yere dostu bulsaydım keşke.

Seherlerde diz çöküp, seccadeye yaş döküp,
Boynumu şöyle büküp ufka dalsaydım keşke.

Dönmez mi böyle giden, özlemdir derde neden,
Çıkıp da bir köşeden, sana gelseydim keşke.

Geceyi kovacaktı, güneşim doğacaktı,
Kapını bayram vakti çalabilseydim keşke.

